

УДК 656.073

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УЧАСТІ УКРАЇНИ У МІЖНАРОДНИХ ТРАНСПОРТНИХ КОРИДОРАХ

Максимов В.В., д.е.н, професор (СНУ ім. В.Даля)

Сучасне економічне становище України, вплив глобалізаційних та інтеграційних процесів вимагають прискореного розвитку транспортних коридорів в світовому і національному масштабі. В Україні об'єктивно склалися сприятливі умови для формування та розміщення транспортної системи. Розміщення на перетині товаропотоків у напрямку Схід-Захід і Північ-Південь, а також рівнинний рельєф, на переважній частині території, визначили розвиток залізничного, автомобільного і трубопровідного транспорту практично у всіх регіонах. Вигідне економіко-географічне положення істотно вплинуло на проходження по території країни транзитних транспортних магістралей у напрямку міжнародних транспортних коридорів, магістральних трубопроводів, формування великих транспортних вузлів змішаного типу. Вихід до Чорного та Азовського морів, наявність зручних бухт на їх узбережжі, визначили будівництво морських портів і розвиток морського транспорту.

На сьогоднішній день розглянуто багато проблем транспортного комплексу, зокрема недосконалість систем перевезень, невідповідність правової та технічної бази міжнародним стандартам. У зв'язку з цим є актуальними розробка та реалізація комплексу заходів щодо техніко-економічної модернізації та адаптації до світових стандартів транспортної системи України, а також перетворення економічних відносин в сфері управління.

Сьогодні доцільно розглядати проблему транспортної системи України та їх можливе вирішення за допомогою логістичного підходу, а також перспектив розвитку міжнародних транспортних коридорів на її території в контексті формування транспортної політики держави.

Транспортна система Україна є інвестиційно-привабливою: п'ята частина від загальних обсягів інвестицій в основний капітал припадає на частку транспорту. Однак існує ряд проблем транспортної системи України:

- прогресує старіння основних фондів, яке приводить у невідповідність технічний та технологічний рівень вітчизняного транспорту європейським вимогам;

- незадовільний транспортно-експлуатаційний стан існуючих автомобільних доріг та їх невідповідність високим темпам автомобілізації країни;

- недостатній рівень обслуговування

населення транспортом загального користування;

- зниження рівня конкурентоспроможності вітчизняного транспорту на світових ринках перевезень, які особливо загострилися в умовах вступу до міжнародної організації торгівлі;

- низький рівень міжгалузевої координації у розвитку транспортної інфраструктури, що призводить до роз'єднання єдиного транспортного простору, і раціонального використання ресурсів і зниження ефективності використання транспорту;

- слабкий рівень використання геополітичного положення України та можливостей її транспортних комунікацій для міжнародного транзиту вантажів територією України;

- неприпустимо низький рівень інформатизації транспортного процесу та інформаційної взаємодії транспорту з іншими галузями економіки;

- відставання розвитку транспортних технологій - інтермодальних перевезень, рівня контейнеризації, логістичних принципів управління вантажопотоками;

- низька якість паливно-мастильних матеріалів, їх невідповідність нормам ЄВРО 2;

- незадовільний рівень безпеки перевезень;

- значна екологічне навантаження на навколишнє середовище.

Прискорене рішення перерахованих проблем має виключно важливе значення не тільки для транспортної галузі, а й для держави в цілому, ефективного функціонування її виробничої і соціальної сфер, яка значною мірою забезпечується стабільною і надійною роботою транспорту. Все більшої ваги набуває роль транспорту у розвитку зовнішньоекономічних зв'язків, реалізації геополітичного потенціалу України як транзитної держави. Важливим інструментом вирішення вищезазначених труднощів є логістика, яка є запорукою підвищення ефективності транспортної системи України і активізації її впровадження в світову транспортну систему.

Вирішення накопичених проблем і реалізація геостратегічного потенціалу України дозволить забезпечити засобами транспортно-дорожнього комплексу стабільне економічне зростання держави та її регіонів, потреби населення і галузей економіки в безпечному та якісному перевезенні пасажирів і вантажів на рівні міжнародних стандартів, виконання соціально-економічних, зовнішньоторговельних, оборонних, природоохоронних і мобілізаційних потреб суспільства.